

07 SEPT 2009

2007/2370-92

PRODUSENTFORENINGEN**Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo**

4. september 2009

**FORSLAG TIL FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL UTENLANDSKE
AUDIOVISUELLE PRODUKSJONER - HØRINGSSVAR**

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets høringsbrev av 28. mai 2009 med forslag til forskrift om tilskudd til utenlandske audiovisuelle produksjoner. Produsentforeningen fikk utsatt høringsfristen med en uke og har følgende merknader til og vurderinger til KKDs forslag:

Produsentforeningen viser innledningsvis til høringsuttalelsen fra Norsk Filminstitutt og vil i all hovedsak tilslutte seg denne.

Produsentforeningen har aktivt støttet en ordning som skulle tiltrekke seg utenlandske produksjoner til Norge, fordi vi tror det vil styrke det norske produksjonsmiljøet i hele landet, og fordi vi tror det vil internasjonalisere den norske produksjonen og skape større interesse for norsk film i utlandet.

Vi beklager imidlertid at denne ordningene ikke kommer som en næringspolitisk motivert automatisk skatterabatt eller spend-refund slik vi kjenner den i andre land, og mener prinsipielt at forslaget om en tilskuddsordning fra Kulturdepartementet via budsjettet til Norsk Filminstitutt er svært uheldig. Nå vil det slik forslaget er utformet, bli en direkte interessekonflikt mellom norsk kulturpolitikk i form av tilskudd til norske audiovisuelle produksjoner og norsk nærings- og regionalpolitikk i form av tilskuddsordning til utenlandske produksjoner i Norge.

Vi støtter derfor høringsuttalelsen til Norsk Filminstitutt der de klart gir uttrykk for at det ikke kan sikre det produksjonsvolum av norsk film som er fastsatt i Filmmeldingen dersom dette opprettholdes som en automatisk ordning. Da er det nødvendig å endre forslaget.

Når det er sagt mener vi en ordning som tiltrekker seg internasjonale produksjoner også vil komme det norske filmmiljøet til gode, hvis det gjøres visse presisering i forutsetningene for tilskudd.

I likhet med FilmReg mener vi at det som et utgangspunkt ville vært mer naturlig at tilskuddsordningen finansieres direkte av Finansdepartementet, eller via Næringsdepartementet, at den utformes som en automatisk rettighet, og at man ikke opererer med noe samlet budsjettmessig tak for ordningen.

Dersom det likevel anses endelig besluttet at ordningen skal finansieres over KKD's budsjettkapittel 334, slik KKD foreslår i høringsutkastets § 1, mener vi at det over statsbudsjettet må forutsettes at det øremerkes nye, friske midler til ordningen, og at forskriften innrettes slik at forvalter, dvs. NFI, kan avslå søknader når de dertil avsatte midlene er oppbrukt.

Selv om midlene eventuelt kommer fra andre departement, mener vi at det i så fall er naturlig at NFI forvalter tilskuddsordningen, jf. § 3. Selv om næringsaspektet her er fremtredende, dreier det seg allikevel om kulturstøtte, siden formålet er å fremme audiovisuelle produksjoner som kulturuttrykk, jf. § 2, gjennom å styrke filmnæringen. Norsk filminstitutt er Statens forvaltningsorgan på filmområdet og besitter den nødvendige kompetanse til å vurdere og følge opp aktuelle søknader til ordningen. Forutsetningen for etableringen av en slik ordning må være at det er midler adskilt fra de øvrige fondsmidlene i Norsk Filminstitutt.

Produsentforeningen mener at vilkårene for støtte i § 6 bør endres slik at det er større krav til bruk av norsk kompetanse eller ressurser til filmproduksjon, slik at ordningen samtidig tilfredsstiller formålet i § 2 om kompetanseheving i den norske filmbransjen.

I forskriftenes § 4 er det gitt noen definisjoner, men det er litt uklart om det menes at forskriftene gjelder for audiovisuelle produksjoner, slik tittelen på forskriftene sier, eller om det er begrenset til film etter § 4 a), eller om det også omfatter tv-produksjoner § 4 b). Vi tolker det til at interaktive produksjoner og spill ikke er omfattet, selv om en rekke land også opererer med særskilte ordninger for å tiltrekke denne typen seg utenlandske produksjoner.

Produsentforeningen mener en næringspolitisk ordning bør omfatte både fiksjonsfilm, tv-drama og større dokumentarprosjekter. Vi mener også det bør vurderes incentivordninger for å tiltrekke seg utenlandske spillproduksjoner, og sikre et norsk produksjonsmiljø for disse. Vi viser til at Funcom nå etablerer seg i Canada fordi de har etablert ordninger som gjør at selskapet får refundert 37,5 % av virksomhetens lønnskostnader som følge av at de etablerer produksjonsvirksomhet der.

Produsentforeningen etterlyser også en oppdatert sammenligning med andre lands rabattordninger, og setter spørsmålsteget ved om 15 % er tilstrekkelig.

Til § 6 andre ledd mener vi i likhet med FilmReg at det bør presiseres at søker ikke kan forventes å kunne påta seg forpliktelser på vegne av *hele* produksjonen og føre *hele* produksjonens regnskap, men bare de deler av produksjonen som danner grunnlaget for tilskudd etter ordningen, altså den norske delen av produksjonen.

Et minimum forbruk i Norge på 5 millioner 2008-kroner, som det legges opp til i tredje ledd, mener vi er alt for høyt med tanke på gjennomsnittlige budsjetter for europeiske filmer (15-25 mill. NOK) og den stadig økende trenden med internasjonale lavbudsjettfilmer. Produsentforeningen foreslår at forskriften opererer med et minsteforbruk på 1 million kroner.

Forskriftens § 6 siste ledd, "Produksjoner som mottar tilskudd etter forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner kan ikke motta tilskudd etter denne forskriften." mener vi er uheldig og må strykes. I de tilfeller hvor en produksjon som mottar tilskudd etter denne forskrift lykkes med å bli en fullverdig co-produksjon i samsvar med den nylig tilsluttede europeiske konvensjonen for samproduksjon av film, må den norske co-produsent ha mulighet til å skaffe egen finansiering. FilmReg foreslår i deres høringssvar at man adopterer den islandske løsningen på dette punkt: "In the event that an applicant has received a grant from the Icelandic Film Fund for the production of the same motion picture or television programme, the grant shall be deducted from the amount that is considered domestic production cost." (Act No 43/1999 on Temporary Reimbursements in Respect of Film Making in Iceland, art. 6). Med andre ord; dersom en produksjon også mottar tilskudd etter hovedforskriften om tilskudd til audiovisuelle produksjoner, kommer dette tilskuddet til fratrukk når NFI beregner de regnskapsførte kostnader i Norge. Produsentforeningen slutter seg til FilmRegs forslag på dette punkt.

Produsentforeningen etterlyser for øvrig en klarere presisering av grensene mellom de ulike tilskuddsordningene for co-produksjon, og denne forskriften. Produsentforeningen mener det ville styrket denne ordningen dersom den kunne samvirke med reglene for minoritets co-produksjoner. Vi ser samtidig behov for avgrensninger i forhold til etterhåndsstøtten, men mener det er viktig at norske produsenter kan inntre i en reell co-produksjonsrolle, og ikke kun opptre som tjenesteytere.

Med vennlig hilsen

M. Brak Buege

for
Leif Holst Jensen
Generalsekretær